

A Szlovák Püspökkari Konferencia pásztorlevele

2021. Újév napja – a népszámlálás éve

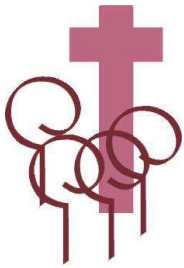
Kedves Testvérek!

Ma van a 2021-es esztendő első napja. Számunkra ez a nap gazdag tartalommal bír. Egyháziilag Szűz Mária Istenanyaságának az ünnepe és a béke világnapja. Polgári szempontból pedig az új év kezdete, egyúttal pedig a Szlovák Köztársaság megalakulásának napja.

Vajon találhatunk-e olyan közös nevezőt, amely ezt a sok különböző értelmű eseményt egybe tömörítené? Igen. Az Újév sokféle jelentősége bennünk, hívő emberekben kapcsolódik össze. Ugyanis hívő katolikusok és a Szlovák Köztársaság állampolgárai is vagyunk egyben az európai nemzetek sokszínű családjában.

Újév napján rendszeresen és szívesen kívánunk egymásnak jó egészséget, boldogságot és Isten bőséges áldását. S bár ma ünneplünk, mégis egyfajta fájdalommal gondolunk arra, hogy az előttünk álló évet beárnyékolja a világjárvány sötét árnyéka. Jogosan féltjük tehát önmagunkat és szereteteinket is. Ezért örömmel töltene el minket, ha újévi jókívánságaink rövidesen és bőségesen teljesülnének. Tudjuk azonban, hogy nem minden van a mi kezünkben, ami a jövő évben ránk vár. Feltétlenül szükségünk van Isten áldására, amely az Úr bölcs gondviseléséből fakad. A bőkezű áldásról hallottunk a mai liturgikus olvasmányokban. A Számok könyvében azt olvastuk, hogyan küldte el az Úr Mózes Áron és fiai után, hogy az Isten nevében áldják meg az egész népet. A zsoltárossal együtt fohászkodtunk: „Könyörüljön rajtunk az Isten, és áldjon meg minket.” És kértük: „Áldjon meg minket az Isten, félve tisztelje őt a föld minden határa.” Az egész újévi liturgia egy közös áldáskérés. A mindenható Istentől, a világ és az idők Urától kérjük. De nem mint idegenek, Istennek ismeretlenek kérünk. Pont fordítva! Szent Pál ugyanis a Galatákhöz írt levelében hangsúlyozza, hogy Jézus Krisztusban az Isten gyermekeivé fogadott minket: „Nem vagy tehát többé szolga, hanem fiú”. S végül Szent Lukács emlékeztet a karácsonyra – tehát arra a csodás pillanatra, amikor Isten elküldte a Fiát, aki asszonytól született, hogy megváltson minket, és így fogadott fiai lehessünk. Ez a mai nap ünnepi örömeinek a lényege. Isten szeretetének köszönhetően, az Istenanya Szűz Máriától született Jézus Krisztus által Isten gyermekei vagyunk. Ezt az istengyermekséget szent ajándékként kaptuk meg akkor, amikor meg lettünk keresztelve. Ez az ajándék pedig velünk marad egész életünk folyamán, vagyis ebben az új esztendőben is, amelyet a Mennyei Atya áldásáért mondott kérő imával kezdünk.

Mi, a ti püspökeitek, ezzel a pásztorlevéllel emlékeztetni szeretnénk minden hívőt – és az egész társadalmat – annak a lelki beállítottságnak a fontosságára, hogy a most kezdődő új esztendőben legyünk nyitottak a Jóisten nélkülözhetetlen áldására. Az Istennel való pozitív kapcsolatunkat, amelyet sok ember az igazi Szeretet, Igazság, Hűség és a legfőbb Jó iránti kapcsolatként fog fel, helyezzük minden más

igyekezetünk elé. Mert állandóan – akár tudatosítjuk, akár nem – Isten teremtményei vagyunk és Isten kegyelméből létezünk (vö. Jn 1,16; Apcsel 17,28).

Ebben az évben február 15-től március 31-ig országos elektronikus népszámlálásra kerül sor. A népszámlálás a tíz évvel ezelőttit fogja követni. Ez egy közismert, logisztikailag igényes esemény, messzemenő következményekkel. A népszámlálás pontosabb képet ad az országról, annak gazdagságáról, vagy éppen szegénységéről, műveltségéről és kultúrájáról. Ugyanakkor képet nyújt vallási helyzetünkről is: arról, hogy hány hívő van országszerte – latin (római), valamint görög (keleti) szertartású katolikus, evangélikus, pravoszláv és más felekezetű, és hányan vannak, akik nem vallják hívőnek magukat. A vallás és a vallási hovatartozás fontos kérdés, amely rendszeres pontosítást igényel.

Annak, hogy a saját egyházunkhoz tartozónak valljuk magunkat az a jelentősége, hogy Szlovákia lakosságának vallási hovatartozásáról pontosabb képet kapjunk. Arról, amit az emberek szabadon megvallanak, hogy vallásilag hová tartoznak a keresztségük által, amit ezidáig nem tagadtak meg. Szabad és demokratikus országban élünk, ezért a hitünket minden félelem nélkül megvallhatjuk. Éljük ezzel a lehetőséggel! Ma már nem kell rettegnünk a vallásüldözéstől és a gyermekeinket sem kell titokban megkereszteltetnünk, mint azelőtt.

Olyan Európában élünk, amely mind a mai napig a zsidókeresztény szellemi örökségből épült és él. Jézus Krisztus egyháza az egész világon el van terjedve (vö. Mt 21,14, Róm 1,8, Kol 1,5). Tagjai mindazok, akik az Atya, a Fiú, és a Szentlélek nevében voltak megkeresztelve.

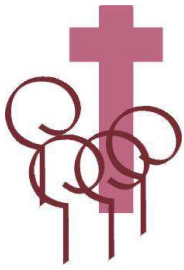
Azok is hozzá tartoznak, akik esetleg eltávolodtak az egyháztól, vagy néha kételkednek a hitükben. Az egyház mindezekre is gondol, és mindig, mint a gyermekeire tekint rájuk. Naponta imádkozik értük, hogy kitartsanak a hitben, hordozzák a keresztségüket, és soha ne tagadják meg a keresztségüket. Hisszük, hogy Isten szeretete nagyobb a szívünkénél (vö. 1 Jn 3,20) és értük is felajánlja magát a világnak (vö. Jn 3,16). Kérjük, hogy a népszámláláskor ők is azt jelöljék be, hogy meg vannak keresztelve és hogy

a szívükben az egyházukhoz tartoznak.

Franciaország az elmúlt év végén ismét megtapasztalta az iszlám terrorizmus megnyilvánulásait. Sok ország azóta jobban odafigyel erre a sok megpróbáltatásnak kitett államra és kifejezte vele együttérzését. Ne feledjük el ennek az országnak a hosszantartó és bátor kiállását, amint azt az államfője is kifejezte: „Szemtől szembe a fanatizmussal Franciaország megőrzi szellemi értékrendjét!”

Pedig tudjuk, hogy Franciaország egy szekuláris ország. Mégis készen áll arra, hogy megőrizze „szellemi értékrendjét”, amivel példát mutat nekünk. Mennyivel inkább kell nekünk, keresztényeknek, elszántaknak lennünk a hitünk és szellemi értékeink megvallását illetően!

Drága testvéreink! Nem tisztünk elítélni azokat, akik nem hisznek. Mi azonban legyünk tudatában annak, hogy keresztény hitünk a mi gazdagságunk.

Ahogy szabadon megvalljuk, hogy férfiak vagy nők vagyunk-e, megvalljuk nemzeti hovatartozásunkat – szlovák, magyar, roma vagy más nemzetiséghez tartozásunkat – ugyanúgy vállaljuk az egyházunk hitét is. Ne tagadjuk meg hovatartozásunkat különböző politikai meggyőződésünk ellenére sem. Keresztységünk és az egyházhoz való tartozásunk a különbözőségeink ellenére is összeköt minket. Szlovákia mutassa meg, milyen is valójában. Ha pedig valaki tagadja az egyházat és az Istent – a saját felelősségére – eképpen alakítsa az életét is. Döntse ezt el az ő lelkiismerete. Nekünk hívő lelkiismeretünk van.

Szlovákia immár ezer éve a keresztény nemzetekhez tartozik – hittérítőink, szent Cirill és Metód idejétől fogva. Amikor megszólítottuk benneteket és arra buzdítottuk, hogy vállaljátok a keresztiségeteket, mint püspökök igyekszünk az apostolok utódaiként mindenkit buzdítani és megerősíteni a hitében. Kérjük, vívjuk meg a hit jó harcát (vö. 1 Tim 6,12). Tegyük meg mindent annak érdekében, hogy egyszer mi is meghallhassuk azokat a szavakat, amelyeket az Újszövetség utolsó könyvében, a Jelenések könyvében olvashatunk: „Kitartasz nevem mellett, és nem tagadtad meg hitemet” (Jel 2,13). Az Úr Jézus mindenkinek megígérte: „Aki megvall engem az emberek előtt, azt az Emberfia is megvallja majd Isten angyalai előtt. (Lk 12,8). Valljuk meg tehát, hogy Jézushoz tartozunk!

Természetesen, ebben az új esztendőben ne csak bátran valljuk meg a hitünket, hanem éljünk is szerinte! Legyünk hűek az evangéliumhoz tetteinkben. Legyünk a hazánknak sója és világossága. Igyekezzünk minél nagyobb mértékben hozzájárulni a közös jóhoz. Ne féljünk a nehézségektől! A hitünk segítsen minket abban, hogy minden jó küzdelem élvonalában maradjunk. Erősítsen meg abban, hogy ne rejtőzzünk mások háta mögé, és ne azt kérdezzük, mit tehetnek ők a mi érdekünkben, hanem hogy mi, Krisztus tanítványaiként, mit tehetünk másokért. Ahol megjelenik a kapzsiság, mi legyünk bőkezűek. Ahol gyűlölet uralkodik, mutassunk szeretetet. Ahol harag van, terjesszük a békét. „Áldjatok és ne átkozzatok” (vö. Róm 12,14), mondja a Szentírás. Amikor tehát ma, Szűz Mária Istenanyaságának ünnepén egy új évet kezdünk, melyre Isten áldását kérjük, jusson eszünkbe, hogy mi is áldjunk meg másokat és legyünk áldás a számukra.

Drága testvérek! Egy új esztendő kezdetén vagyunk, amelyben bátran megvallhatjuk a hitünket és az egyházhoz való tartozásunkat. Valljuk meg, hogy Jézushoz és Édesanyjához, Szűz Máriához tartozunk. Ily módon is nyíljunk meg Isten kegyelme és áldása előtt, melyekre az egész új év folyamán szükségünk lesz.

Kísérjen minket ebben az Istenanya, Szűz Mária anyai gondoskodása és égi közbenjárása!

Szeretettel üdvözlünk és áldunk benneteket: püspökeitek!

(Kérjük felolvasni pénteken, 2021. január 1-én szentbeszéd helyett.)